

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Cleticon.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Latinè dicitur *dissolutio*, vel *inconnexio*. *Anthenetum* autem, modo per singula verba fit, æra, manus, naualia demus. Et, hæc eadem Aenea, terram, mare, sidera iuro. Modò per plura verba, & per ea, quæ Græci vocant *κώλων*.

Denuo, quid usque seruus vehat, unde seruas?
Ventus agat nubes: quid cogitat humidus astr,
Sol tibi signa dabit.
(Et) —— nabi causa peculantur omitti,
Quæ fortuna virtus, classem quo littore lin-
quunt.
Quid veniant, &c.

Auxesis.

Vehemens rei amplificatio. Vt 2. Philipp. Orem non modo vili scđam, sed etiam audiri, si inter cœnam in tuis illis immanibus poculis, hoc tibi accidisset, &c.

Brachysepsis.

P. Rut.
Lapp. p. 9.
 Hoc fieri solet, cum orator breuitate sententia præcedit auditoris expectationem. Lysis, Quæres à me, qui iure obtinere possim, quo iure mihi Polienus reliquit, quo iure prætor dedit possessionem. Leges me defendunt, ad te non pertinent, hi veritatem sequantur. Item eiusdem. Sed nos aequum est voluntatem dispicere. Nam consilio valuit, fortuna lapsus est: homo fuit, fatetur, nec needendum non omnia posse; hoc enim Deorum est proprium.

Characterismus.

Quemadmodum pictor coloribus figuræ describit: sic orator hoc schemate, aut virtus, aut virtutes eorum, de quibus loquitur, deformat. *Lyconis*, quid in hoc arbitris bonæ speci reliquum residere, qui omne vitæ tempus una, ac desperatissima confutudine produxit? Nam simul atque ex prioribus horis diei, nimia cibi, ac vini satietae vix meridianò tempore, plenus crapula est experrectus: primum, oculis mero madidis, humore obcæcaris, visu gruidis, lucem constanter intueri non potest: deinde confessis viribus, utpote cuius venæ non sanguine, sed vino sunt repletæ, se ipse extigere non valeat: tandem duobus innixus, languidus, qui cubido sit defatigatus, tunicatus, sine pallio, soleatus præ lectulo, palliolo frigus à capite defendens, flexa ceruice, summissis genibus, colore exangui, protinus ex cubiculari lectulo excitatus, in triclinium trahitur. Ibi præsto sunt quotidiani, pauci eodem

studio excitati contiuæ. Hic vero præcepis paulum illud reliquum, quod habet, mentis ac sensus, poculis extrudere festinat, & eos bibendo provocat, & lacessit, perinde, ac si in hostium prælio, quam plurimos superaret, atque affligerit, amplissimam sibi victoriæ paratam existimans. Interea procedit simul, & illud tempus, & potatio: oculi vinum lachrymantes coligant, ebriosum ipsi, vix cibij cognoscunt: alius sine causa iurgio proximum lacessit: alius somno deditus, vi cogitat vigilare: alius rixari parat: alium turbas vitantem, ac domum reuerti cupientem retinet ianitor, pulsat, exire prohibet domum, interdictum monstrans. Interim aliud contumeliosè extra ianuam eiecitum, vacillantem puer sustentat, ac ducit, pallium per lutum trahentem. Nouissime solus in triclinio relictus, non prius poculum ex manibus emitrit, quam somnus oppressit bibentem, ac dissolutis artibus, ipsum poculum suæ naturæ dormienti excidit.

Catachrosis.

Abuso vocis, vt, equum ædificare.

Catara.

Katapse, execratio, vt, Dijte perdant, fugitive.
 Eadem Ara.

Charientijmus.

Siue somma. Hac figura fit festiva dictio, cum amoenitate mordax, vt apud Ciceronem, *Iul. p. 24.* infirmo corpore, atque ægro colore, utriusque iudicare, &c. Et apud eundem: facite enim, vt vultum ipsius, & illam usque ad talos demissam purpuram cogitetis.

Kiesay.

Apud Scholia sten Aristidis eadem est figura, ac *chiasmus*, decussatarum, scilicet sententiarum textura, vt, Doctorum sanctissimus, & Sanctorum Doctissimum.

Chiasmus.

Siue epicertomēsi. Hæc figura risum excitat, & *Idem*, seuerè proposita vafrè excutit, eludens perfornarum, aut rerum comparationem. Vt apud Virgilium, meque timoris Argue tu Drance. Apud Ciceronem. Quasi vero, ego de facie tua catamite dixerim: vel alias potuisse contumeliosius facere, si tibi hoc Parmeno periquem, ac non ipse Parmeno huariasset. Est ut appetit ironia species.

Cleticon.

Κληπτονοχῆμα est inuocatio, unde κληπτος, hymni ad Deorum opem inuocandam,

Pp. 2 dam,

dam; Facit, inquit Hermogenes, hæc figura Apostrophen, & καταφογή, hoc est vehementiorem quendam impetum sermonis.

Climax

AqUIL. p. 28. Quod Græci vocant, *aſcenſus* nominetur à nobis. Malo enim ascensum, quam scalam, aut gradulos, vt quidam dixer. Est autem figura, per quam decora, & à Demosthenem commendata: in qua postremum quodque verbum in priore membro, aut parte aliqua elocutionis possum, in inferiorem rufius assumptum iniciatur: atque ita, velut gradibus quibusdam, cōnēctitur oratio: ad hunc modū: Ponam enim ipsum Demosthenicum versum: Et non dixi hæc quidem, non autē scripsi: nec, scripsi quidem, non profectus sum autem ad legationem: nec profectus quidem, non persuasi autē Thebanis. Hic animaduertit quanto elatius dicta sint, quam si simpliciter enuntiasset, & dixi hæc, & scripsi, & in legationem profectus sum, & persuasi Thebanis. Sic M. Tullius pro Milone. Neque vero se populo solum, sed etiam senatu commisit: nec leuatus modū, sed etiam publicis præſidijs, & armis: neque his tantum, sed etiam eius potestatis, cui senatus totam Remp. commisit. Parcè autem v̄sus est figura. Nam in tertio gradu contentus fuit dicere, neque his tantum, ne rursum totum illud repereret, neque solum publicis præſidijs, & armis tantum: videlicet, quia & longum, & insuave futurum erat. Egredie autem, & (vt mihi videtur) feliciter, Licinius Calvus in Vatinium, non ergo pecuniarum magis, quam repetundarum; neq; maiestatis magis, quam Plancia legis: neq; Planicia legis magis, quam ambitus: neque ambitionia magis, quam omnium legum omnia iudicia perierunt.

Iul. Rufini. *Climax* est, cum exire in rem gradum tibi sententiae faciunt, vt, quæ Phœbo pater omnipotens, mihi Phœbus Apollo Prædixit, &c. Et,

Torna leona lupum, sequitur lupus ipse capellam:

Tlorentem cytisum sequitur lascivam capella.

Latinè hæc figura dicitur gradatio.

Cænotes.

P. Russi. t^o Hoc duorum schematum coniunctionem

Epanalepsis habet: quod & ab uno verbo omnes sententiae incipiunt, & in uno nouissime acquiecent. Stratelia, Quæritis nouam rationem administrandæ recip. at reperire meliorem,

quam à maioribus accepistis, non potestis. Quæritis maximis sumptibus faciendis, quomodo tributa ne conferatis? at consiliis captas ærii opes, quas cupitis, augere non potestis. Quæritis quemadmodum scelere contaminatis hominibus parcatis? at ignoscendo nocentibus, innocentium salutem custodiare non potestis.

Compar in Isocolo.

Commoratio in Epimone.

Commutatio, vide in Anacleti.

Communicatio, vide Anacœnōsis.

Concessio in Paromologia.

Deesis.

Obsecratio, vel obtestatio, qua Deos oramus; aut homines. Cicero pro Deiotaro, Per dext. Iul. Rufini teram istam tuam ego obtestor, Per ego has ^{q. 2.} lachrymas. Pro Rofcio, *metr. iugurthæ*, rogat, oratque te Chrysogone, Apud deos, Virg. Per superos, atque hoc celum. Per ego has lachrymas, dextramque tuam te. Plautus, ita Deos obtestor per feneclum tuam.

Diabolo.

Criminatio, & quasi denuntiatio eorum, que futura sunt. Cicero pro Milone, Erit, erit il. *Iul. p. 21.* lud profecto tempus, & illuc est aliquando ille dies, cum tu salutaribus, &c. Terent. Vide video iam illum diem, quo hinc egenus profugiet aliquò militatum. Apud Virg.

Sed non ante datam cingitis manib[us] ur- bem.

Quam vos dira famæ, nostraque iniuria cadies,

Ambas subigas malis absumere manus.

Diæcpe,

Sive diabole est, cum inter duo eadem verba diuersum ponitur aliquid medium, vt, Culpa- tus Paris, diuīm clementia diuīm. Et, Ducage, duc ad nos. Et, Scis Proteus, scis ipse. Latinè dicitur separatio. Species est, vt apparet Anadiploseos.

Diæfus.

Est figura sermonis, cum rerum distributione.

vt,

Hic Delopum manu[m], hic saus rendebas

Achilles:

Classibus hic locu[m], hic actes certare sole- bant.

(Et) Hic portus alijs effodiunt.

(Et) ferit ens grauem Thymbrae Osirim.

Hæc latinè dicitur distributio, vel designatio;

clara, & subtilis appetat in copula verborum

et